

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec- || catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

XXVII. V. sit de necessitate salutis, peccata venialia Sacramentaliter
co[n]fiteri, quemadmodùm mortalia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

Caput II. De Materia

Quaestio XXVII. Estne de necessitate salutis, peccata venialia Sacramentaliter confiteri, quemadmodum mortalia?

Responſio. **Q**ui obnoxius est peccatis mortalibus, nõ tenetur confiteri venialia; quia, si teneretur confiteri vnum veniale, Ergo & omnia, & cum infinita sint venialia, impossibile foret, omnia confiteri. Quæ sententia pluribus aliis argumentis confirmatur.

PRIMO, quia ad remissionem venialium sunt complura alia remedia, vt plerique omnes sentiunt Theologi, scilicet feruor charitatis, Confessio generalis, Oratio Dominica, Aqua benedicta &c. Igitur ad eorum remissionem non est necessaria Confessio Sacramentalis, de qua loquimur, quandoquidem sufficientia vnius remedij, alterius necessitatem excludit.

SECUNDO, quamuis homo cum venialibus decedat; poterit tamen, imò procul dubio in alio seculo veniam consequetur. Igitur ad eorum remissionem non est necessaria vocalis Confessio, Antecedens patet, tum ex sanctorum Patrum sententia, super illum locum Pauli: **1. Cor. 3.** Qui superædificat lignum, stipulam, foenum, saluus erit; sic tamen, quasi per ignem: tum etiam super illud, quod Christus de peccato in Spiritum sanctum dixit: **Matth. 12.** Qui

Qui peccauerit in Spiritum sanctum, nō re- Matth. 12.
mitteretur ei in hoc seculo, nec in futuro. Vnde
colligunt, peccata aliqua posse in alio seculo
remitti, & non mortalia, igitur venialia.

Militat etiam pro hac sententia ratio aper-
ta; quia, cum venialia charitatem non extin-
guant, fieri igitur potest aliquem in charita-
te simul & cum venialibus decedere; talis ob
gratiam finalem tandem aliquando saluabi-
tur: quandoquidem in iudicio omnes iusti
mercedem æternam accipient. Igitur ne-
cesse est fateri, peccata venialia, etiam post
hanc vitam remitti; cum constet in regnum
celorum nil coinquinatum posse introire. Apoc. 21.

TER TIO, quia Confessio Sacramen-
talis non est necessaria, nisi de his peccatis,
propter quæ homo periclitatur, aut nau-
fragium patitur, dicente Hieronymo, Pœ- Hiero. sup
nitentiam Sacramentalem esse secundam ta- Amos, ca. 1
bulam post naufragium. Cum ergo per ve-
nialia huiusmodi naufragium nemo patia-
tur, sequitur, eorum Confessionem nō esse
de necessitate salutis, & præceptum Confes-
sionis, de mortalibus intelligendum esse, vt
expressè in Concilio Tridentino, per sequē- Cō. Trid.
tem Canonem definitum est: Si quis dixit, Sess. 14.
rit, in Sacramento Pœnitentiæ ad remissio- Can. 7.
nem peccatorū, necessarium non esse iure Di-
uino, cōfiteri omnia & singula peccata mor-
talia &c. Anathema sit. In quo Canone ver-
ba ista (peccata mortalia) diligenter notanda
sunt, & ponderanda.

E

Etsi

Caput II. De Materia

Et si verò nullo iure teneamur cōfiteri venialia; laudabile tamen est, & valdè utile illa confiteri: Horum enim peccatorū Confessio sufficiens materia est Sacramenti Poenitentiae. Essetque hæresis asserere, quòd nō liceat confiteri peccata venialia, vt definitum est in Cōcilio Tridentino, cuius verba sunt: **Cōc. Trid. vt suprà.** Si quis dixerit, non licere confiteri peccata venialia, Anathema sit. Is igitur qui non, nisi venialibus est obnoxius; petat in Paschate Eucharistiam, & Sacerdoti dicenti, vt prius confiteatur, respondeat, se nō egere Confessione, & Sacerdos credat. Sed quis est hic, & laudabimus eum?

Quaestio XXVIII. Potestne aliquis confiteri peccatum, quod non habet?

Respsio. Si nunquam licet mentiri, multò minus in Confessione. Sed quale peccatum erit? **Mentiri in Confessione quale peccatum.** Dico probabiliter, quòd qui confitetur mortale, quod non habet, peccat mortaliter; quia peccat circa ea, quæ sunt de necessitate Confessionis, & decipit Confessorem, qui absoluet, quod non potest absolui: cū iniustam sui ipsius instituerit accusationem. Ad hæc, Confessio nō fuit integra, ac proinde nulla, & iteranda; quia non confitetur mendaciū illud perniciosum. Si autem peccatū, de quo dubitat, confiteatur tanq̄ certum; si id faciat, credens esse magis securum, vt communiter fit, non peccat: Si autem faciat animo decipiendi Confessorem, peccat mortaliter.